

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks uafhængige Radio (DUR).

[Af Bertel Haarder (V) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 66. Fremsat 26/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hr. Bertel Haarder sagde i sit første indlæg – og det afholdt jeg mig fra at starte en debat om, fordi vi vil komme ind på emnet nu – at vi jo ikke havde nogen mediepolitik. Det må jeg afvise på det kraftigste: regeringen har i høj grad en mediepolitik, og regeringen gør sig meget store anstrengelser for via det dybdeborende arbejde i mediekommissionen at bringe denne mediepolitik i overensstemmelse med den meget hastige udvikling på medieområdet.

Venstres forslag til beslutning om oprettelse af Danmarks uafhængige Radio er jo ikke nogen nyhed. Det er en videreførelse af det beslutningsforslag, som venstre fremsatte i februar 1980, og nu som dengang er hovedsigtet med beslutningsforslaget at bryde Danmarks Radios monopol ved at udskille provinsafdelingen i Danmarks Radio og lade den fungere som en selvstændig institution under navnet Danmarks uafhængige Radio. Hvilken af de to radiofonier der så er mest uafhængig og af hvem, synes jeg man kan spørge sig.

Grundstammen i virksomheden skal være provinsafdelingen; den skal overtage en del af sendetiden i TV, hele radioens nuværende program 2. Af bygninger og anlæg skal DUR

overtage provinsafdelingens faciliteter i Århus og i distrikterne og tillige TV-Avisens nye bygninger i TV-byen. Efter forslaget skal den nye institution ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer, hvoraf de 6 udpeges af et bredt sammensat repræsentantskab på ca. 40 medlemmer.

Jeg opremser dette fra forslaget, for det er de punkter, jeg vil kommentere.

Men forinden vil jeg sige, at det, jeg mest har hæftet mig ved – og det med glæde – er, at venstre i dette forslag ikke har genfremsat sit tidligere forslag om, at DUR for en dels vedkommende tænkes finansieret ved hjælp af reklamer. Det må jeg hilse med glæde, og uden reklamefinansieringen er mit syn på venstres forslag betydelig mere nuanceret.

Men selv med denne glædelige modifikation er det dog ikke muligt for regeringen at tilslutte sig venstres forslag.

Med den voldsomme udvikling, som finder sted på medieområdet i disse år, mener jeg, at vi skal være åbne over for nye styreformer, og det indebærer, at en statisk opretholdelse af Danmarks Radios monopol ikke er det afgørende spørgsmål for mig i den nuværende udvikling. Jeg kan meget vel tænke mig, at man eksperimenterer med nye styreformer, efterhånden som vi får nye udsendelsesformer, således som vi netop nu gør det med forsøgsordningen med lokalradio og -TV – man kunne f.eks. også tænke sig nye styreformer i forbindelse med en fremtidig forsøgsordning med et nyt regional-TV – men en bombastisk opdeling i to halvdele af den i dag eksisterende Danmarks Radio med det ene formål, at de skal gå i konkurrence med hinanden, er noget, jeg har svært ved at se megen visdom i. Det ville rejse meget store praktiske problemer, og det ville efterlade en meget svækket Danmarks Radio som konkurrencepartner.

Jeg kan heller ikke gå ind for den foreslåede styreform i den såkaldt uafhængige radio, altså bestyrelsen og repræsentantskabet. Det, der for mig er helt afgørende, er, at vores radiofoni samlet eller delt eller med forsøgsvariationer i alle sine former er samfunds- og forbrugerstyret, og det ser jeg ikke nogen klar garanti for i venstres forslag. Men den praktiske konstruktion, som sikrer denne samfunds- og forbrugerstyring, må tilpasses de områder, vi eventuelt vælger at sætte uden for monopollet.